

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

** Ένεκα τῶν πολλῶν ἐτῶν, κατὰ τὰ ὅποια ὁ Γουλιέλμος ἐπισκέπτετο χάριν λουτρῶν τὸ Γαστὰϊν ἐν Αὐστρίᾳ, εἶχε καταντήσει γνωστότατος εἰς πάντας τοὺς ἐπισκεπτομένους τὸ αὐτὸ λουτρόν, πολλοὺς ἐκ τῶν ὁποίων συναντῶν ἐν τῷ περιπάτῳ, ἐχαιρέτιζε καὶ προσωμίλει πολλάκις. Πρὸ πάντων δ' ἡγάπα νὰ σταματᾷ καθ' ὁδὸν καὶ νὰ συνομιλῇ μετὰ ὠραίων κυριῶν καὶ δεσποινίδων, διότι ἦτο μέγας ἐραστὴς παντὸς καλοῦ, καὶ πρὸ πάντων τῆς γυναικείας καλλονῆς. Μεταξὺ λοιπὸν τῶν ὠραίων κορῶν, τὰς ὁποίας ἐτίμα διὰ τῆς ὁμιλίας του, ὑπῆρξε καὶ τις ἐξ Ἰγλάου τῆς Βοημίας, ἥτις συνώδευε κατ' ἑτος τοὺς γονεῖς της ἐκεῖσε. Ὁ Γουλιέλμος πολλάκις ἐχαιδεύεσε τὴν ἀφράτην καὶ ροδόχρουν κόρην καὶ πολλάκις τῇ πύχῃ καλὸν γαμβρόν. Αἰφνης πρὸ τινων μηνῶν λαμβάνει ἀγγελτήριον τῆς κόρης, δι' οὗ αὕτη εὐσεβάστως τῷ ἀνήγγελλε τοὺς ἀρραβωνάς της μετὰ τινος ἐμπορίου κατὰ τὴν παραγγελίαν, τὴν ὁποίαν πολλάκις ὁ αὐτοκράτωρ εἶχε κάμει. Ὁ ἱπποτικὸς γέρον διέταξεν εὐθὺς ν' ἀγορασθῇ καὶ τῇ ἀποσταλῇ ἐκ μέρους του λαμπρότατον κόσμημα μετὰ αὐτοκρατορικὰ σήματα καὶ φιλόφρονα συγχαρητήριον ἐπιστολὴν. Ἡ νέα ἐξαλλος ἐκ χαρᾶς, ἐσπευσε νὰ ζητήσῃ ἐν τῷ ταχυδρομείῳ τὸ πολλαχῶς πολυτιμον δῶρον, διὰ τὸ νὰ φορέσῃ κατὰ τοὺς γάμους της. Δυστυχῶς ὅμως, τὸ κειμήλιον δὲν ἦτο δεόντως σεσημασμένον καὶ ὁ τελωνισμὸς αὐτοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ γείνη ἀμέσως, ὥστε ἐδέησε ν' ἀναβληθῇ ὁ γάμος, μέχρις οὗ τελεσθῶσιν αἱ διατυπώσεις καὶ ἐλευθερωθῇ τὸ αὐτοκρατορικὸν δῶρον, διότι ἡ νύμφη οὐδαμῶς ἤθελε νὰ στεφανωθῇ ἄνευ αὐτοῦ. Ὑπῆρξεν ἴσως τὸ τελευταῖον τοιοῦτο δῶρον τοῦ γηραιοῦ Γουλιέλμου.

** Μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐτίμα ἰδιαζόντως καὶ τοὺς ὁποίους ἄμα ἀνελθὼν εἰς τὴν ἐξουσίαν ὡς βασιλεὺς, συμπαρέλαθεν ὡς συνεργούς εἰς τὸ δύσκολον ἔργον τῆς ἀνορθώσεως τῆς Γερμανίας εἰς ἣν ἄλλοτε κατεῖχε θέσιν ἡ γερμανικὴ αὐτοκρατορία, εἶναι καὶ ὁ φόν Ρόον. Οὗτος ἐδίδασκεν ἐπὶ ἔτη πολλὰ στρατιωτικὴν γεωγραφίαν ἐν τῇ μεγάλῃ σχολῇ τῶν εὐελπίδων τῇ ἐν Serchenfeld παρὰ τὸ Βερολίνον, ἐκεῖ δὲ ἐγνώρισε καὶ ἐξετίμησεν αὐτὸν ὁ πᾶν στρατιωτικὸν κατὰστημα ἐπιμελῶς ἐπισκεπτόμενος καὶ ἐξετάζων πρίγκηψ Γουλιέλμος. Ὅτε λοιπὸν ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, ἐξήγαγεν ἐκ τῆς σχετικῆς ἀφανείας καὶ ἀνύψωσεν εἰς τὰ ὑπάτα ἀξιώματα τὸν Μόλτκε, τὸν Ρόον καὶ τὸν Βίσμαρκ. Ὦν ὁ μὲν Ρόον καλῶς ἠκόνησε τὸ γερμανικὸν ξίφος, ὁ δὲ Μόλτκε καλῶς μετεχειρίσθη αὐτό, ὁ δὲ Βίσμαρκ καλῶς διηύθυνεν ἀμφοτέρους, ὡς εἶπε ποτε χαριεντιζόμενος αὐτὸς ὁ Γουλιέλμος μετὰ τὴν στέφιν του ὡς αὐτοκράτορας, παρασημοφορῶν αὐτούς. Ὁ Ρόον ὄντως διωργάνωσε θαυμασίως τὸν γερμανικὸν στρατὸν, κατὰ δὲ τὸν

γαλλικὸν πόλεμον, ἀπώλεσε δύο υἱοὺς ἐν τοῖς πεδίοις τῆς τιμῆς, μὴ καταδεχθεὶς νὰ τοποθετήσῃ αὐτοὺς εἰς τὸ ἐπιτελεῖον πρὸς ἀσφάλειάν των, ὡς θὰ ἔπραττεν ἀναμφιβόλως πᾶς ἄλλος ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν. Τοῦτο ἔκαμε τὸν γηραιὸν Γουλιέλμον νὰ αἰσθάνηται διπλασίαν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἀκέραιον καὶ φιλοπάτριδα ὑπουργόν του, οὐδεμίαν δὲ παρέλειπε εὐκαιρίαν, ὅπως δείξῃ αὐτῷ τὴν ἀγάπην καὶ ἀφειδίαν του. Ὅτε δὲ πρὸ τινων ἐτῶν ὁ Ρόον ἠσθένησε, καὶ ἀνηγγέλθη τῷ αὐτοκράτορι ὅτι διέτρεχε τὸν ἐσχατον κίνδυνον, ὁ Γουλιέλμος ἐσπευσε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν πιστόν του συνεργάτην, ἵνα τὸν ἀποχαιρέτισῃ, συγκινητικωτάτῃ δ' ὑπῆρξεν ἡ τοῦ ἀποχαιρέτισμοῦ στιγμή. «Α! ὁ Μεγαλειότατος! ἀνεφώνησεν ὁ κλινήρης στρατηγὸς μετὰ κόπου ἀνασηκωνόμενος ἐπὶ τῆς κλίνης, ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ αὐτοκράτορος, ὅστις ἐσπευσε νὰ τῷ σφίγῃ ἀμφοτέρους τὰς χεῖρας καὶ νὰ καθήσῃ πλησίον του. Ἦλθον, ἀγαπητὲ Ρόον τῷ εἶπε, νὰ σὲ ἴδω καὶ σοὶ εὐχρηθῶ ταχεῖαν ἀνάρρωσιν». «Α! Μεγαλειότατε! ἀπεκρίθη ὁ ἀσθενὴς, εἰμαι εὐτυχέστατος ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ εὐνοίᾳ, καὶ ἀποθνήσκω μετὰ χαρᾶς, ἀφοῦ σὰς εἶδον διότι, μὴ ἀμφιβάλλετε! τετέλεσται, μετ' ὀλίγον δὲν θὰ ζῶ πλέον!» «Τότε, ἐτοιμάσατέ μοι κατάλυμα πλησίον σας ἐν τῷ οὐρανῷ», εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ, «διότι καὶ ἐκεῖ θέλω νὰ εἴμεθα μαζὺ καὶ γρήγορα θὰ σὰς εὕρω», καὶ ἀσπασθέντες ἀπεχωρίσθησαν μετὰ δακρύων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. Τώρα ἡνταμώθησαν πάλιν οἱ δύο φίλοι.

Η ΤΕΧΝΗΤΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΡΟΥΒΙΝΙΩΝ

Νέαν καὶ σπουδαίαν κατὰκτησιν ἐποίησαντο ἡ χημεία ἐπὶ τῆς φύσεως, κατὰκτησιν, ἥτις ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Φρεμὺ καὶ εἰς τὸν κ. Φεῖλ. Δύο μέθοδοι εἶχον τεθῇ κατ' ἀρχὰς εἰς ἐνέργειαν παρὰ τῶν κ. κ. Φρεμὺ καὶ Φεῖλ, ἀλλ' αὗται εἶχον ἀποδώσει κρυστάλλους πεταλώδεις καὶ οὐχὶ ἀρκούντως παχεῖς, ὥστε νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν. Νέα πειράματα τότε ἐγένοντο παρὰ τῶν κ. κ. Φρεμὺ καὶ Βερνέιλ. Παρετήρησαν κατ' ἀρχὰς, ὅτι ἡ χαλικίτις τῶν πηλίνων χωνευτηρίων οὐδεμίαν εἶχεν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ἀντιδράσεων, πεισθέντες δὲ, ὅτι ἅπασαι αἱ ἐνώσεις τοῦ φθορίου ἦσαν χρήσιμοι εἰς τὸ νὰ διευκολύνωσι τὴν ἀποκρυστάλλωσιν, ἀπεφάσισαν νὰ ἐνεργήσωσι κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον:

Λαμβάνουσι χωνευτήριον ἐκ πλατίνης καὶ μεταχειρίζονται πύραυλον μὲ φουερόν, ὅπως ἐπιτύχωσιν ὑψηλὴν θερμοκρασίαν. Εἰς τὸ βάθος τοῦ χωνευτηρίου θέτουσιν ἐνώσιν φθορίου μετὰ χαλκίου φυσικοῦ καὶ καθαροῦ. Καλύπτουσιν ἔπειτα τὸ χωνευτήριον διὰ πλάκας ἐκ πλατίνης, τετραπτημένης δι' ὅπῃν ἀδιοράτων. Ἐπὶ τῆς πλάκας ταύτης ἀπλοῦσι παχὺ στρώμα μίγματος, κατεσκευασμένου διὰ τῆς καύσεως ἀμμο-